הגליון הראשון בשם „העולם הזה": 19.12.46

העולם הזה 50

איזהו עשיר? השמח בחלקו, שנאמר: „אשריך וטוב לך." אשריך — ב„העולם הזה" וטוב לך — לעולם הבא

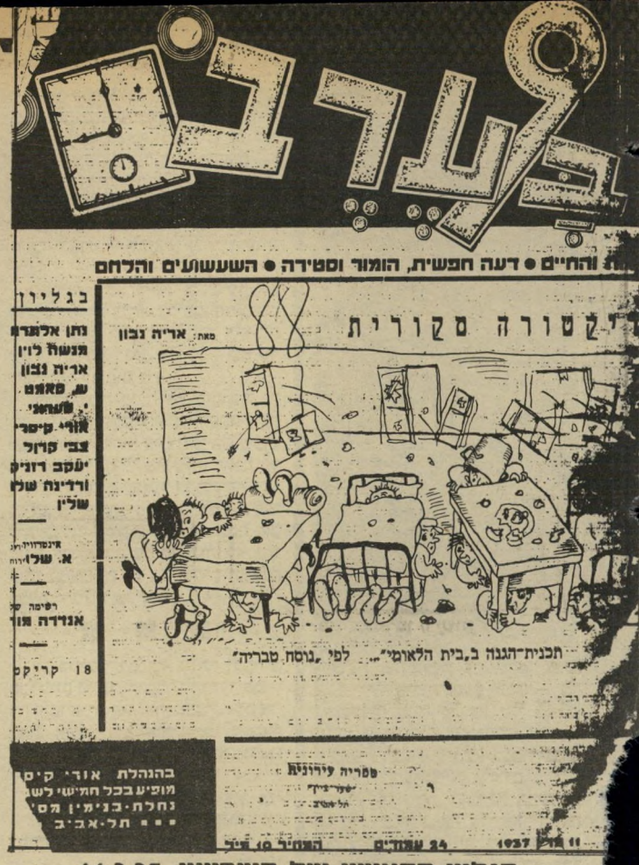

אשריך ב„העולם הזה"

כולם רצו לספר.

כאשר באו יותר מ־100 חברי־מערכת לשעבר של „העולם הזה" לחגוג את יובל ה־50 של השבועון, היו בפיהם סיפורים באין־ספור: על האווירה במערכת בזמנם, על תקריות משעשעות שקרו להם, על הסקופים שהשיגו, על יחסיהם איש אל רעהו, על הרומאנים שהת־פתחו במערכת.

רק אחדים מהם הספיקו לספר את סיפוריהם במהלך הערב. אח־רים העלו את הדברים על הכתב, בסיפורי־נוסטלגיה, בפיליטונים משעשעים ובהערות רציניות.

חלק מן החומר הזה מתפרסם בעמודים אלה, מתוך תיקווה שגם חברי מישפחת „העולם הזה", ש־אינם חברי־המערכת אלא קור־אים־אוהדים, ימצאו בו עניין, בי־דור ומזון־למחשבה.

אחד מאלה נמנה עם הכותבים במוסף זה. מרדכי הורוביץ, מיש־פטן וסופר, בעלה של נעמי שמר, שלח למערכת מאמר מיוחד־במי־נו: מעין וידוי של קורא נאמן של „העולם הזה", המתנגד מכל וכל לדיעות השבועון והמסביר מדוע הוא רואה חשיבות בפירסומן. הורוביץ כתב ושלח את המאמר ביוזמתו שלו עצמו.

כל שאר המשתתפים במוסף הם חברי־מערכת לשעבר — כתבים, צלמים, עורכים, קאריקטוריסטים.

בין אלה האחרונים בולט רענן לוריא, שעשה בינתיים קאריירה עולמית. מכל חברי מערכת „העולם הזה" בעבר, הוא שהצליח ביותר בקנה־מידה עולמי, וציוריו מתפר־סמים כיום במאות עיתונים באר־צות שונות. כששמע על היובל, בי־קש לשלוח לו לאמריקה תמונות מעודכנות של העורך, ועל פיהן צ־יייר את הציור המתפרסם בעמוד 25.

זאב (פרקש) הסתפק בשליחת ציור שצייר בעבר, כאשר הקימו עורכי „העולם הזה" את רשימת העולם הזה – כוח חדש ושלחו את אורי אבנרי לכנסת. דוש שיחזר את דרכו בשבועון בציור מורכב של שער מן הימים ההם. בזיל ו־דריאן תיארו את „העולם הזה" כ־דרכם.

כבר דובר בשבועות האחרונים הרבה על המאבקים שבהם עמד „השבועון המסויים", על פעולות־האיבה הכלכליות והאלימות נגדו, על הערכים שהציב לעצמו ועל שליחותו במאבק על דמות המ־דינה. בעמודים אלה ידובר יותר על החוויות האנושיות של חברי־המערכת, על האנקדוטות המשע־שעות שנחרתו בזיכרונם, על הא־ווירה.

כשם שמסיבת־המערכת דמתה יותר למיפגש־מחזור של יוצאי י־חידת־קומנדו מאשר להתכנסות של חברי־מערכת של עיתון, כך גם הזיכרונות האלה שונים מאוד מגליון־יובל של עיתון ממוסד.

דובר על העבר – אך כל המש־תתפים יודעים כי המאבק נמשך.

הגליון ביום השנה ה־50: 11.3.87

הגליון הראשון בעריכת אבנרי: 13.4.50